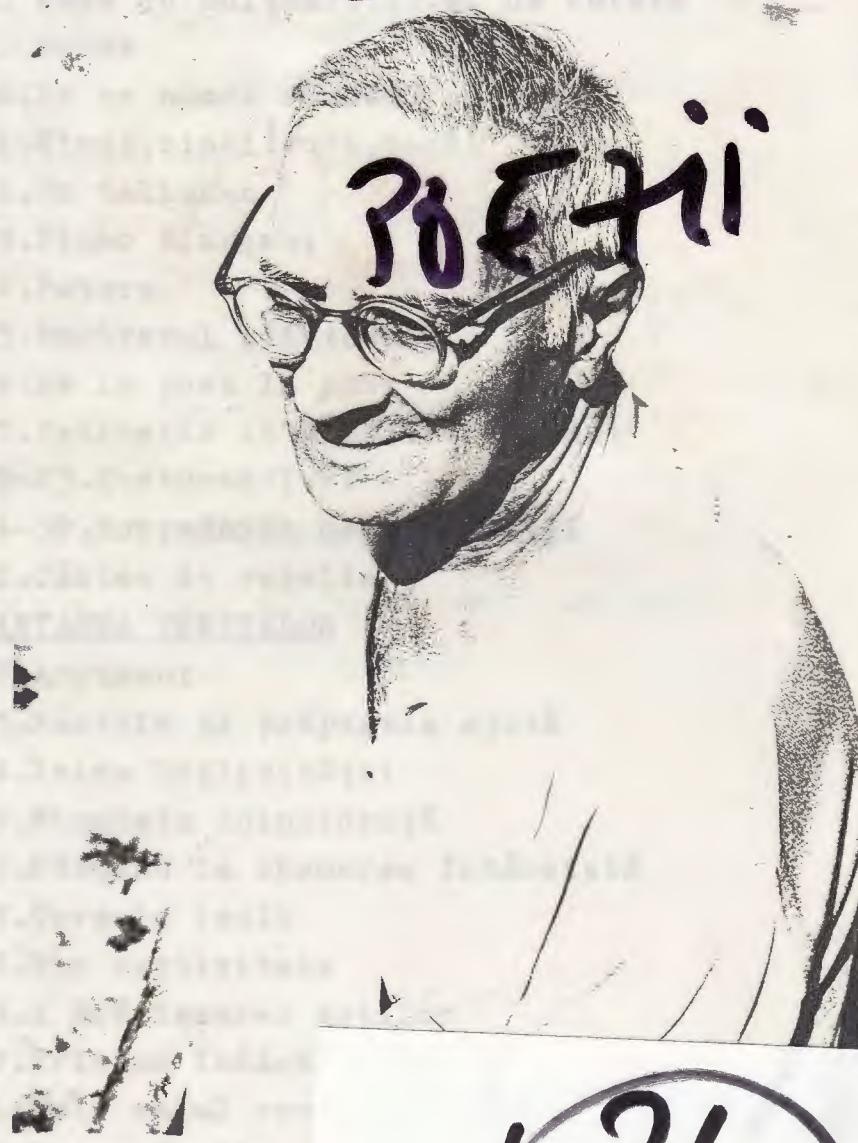

DOSAR

PAUL STERIM

24

56

PAUL STERIAN

C U P R I N S

1. Gemenii
2. Sonet
3. Filologie
4. Scrisoare
5. Telefonul așteptat de Beatrix
6. Basket-Ball
7. Psalm
8. Rugă de multămită...și de cerere
9. Sonet
10. De ce numai sonete?
11. Cinel, cinel! Eu's, taci!
12. Un talisman
13. Piano Slangwai
14. Patera
15. Portretul prietenului
16. De la poet la poet
17. Dedicatie la "Războiul nevăzut"
- 18-23. Nocturne:I-VI
- 24-30. Nevrednice metanii:I-VII
31. Cântec de veselie

CANTAREA TREPTELOR

32. Argument
33. Muntele și prăpastia ajută
34. Inima Duplicității
35. Minunata coincidență
36. Răspuns la chemarea întârziată
37. Cursele lenii
38. Din captivitate
39. A Scărișoarei motilor
40. Privind îndărăt
41. Prin valul vremii
42. De profundis
43. Paullus
44. Arghir și Anadam
45. Păstorul mioritic
46. Treapta a XV-a

G E M E N I I

Si unul și altul în chip dilectic
Izbutiră a face
Din noi dobitoace,
În mod violent,dacă nu hectic.
Siluind cer și pace,
Gând dublu bezmetic,
Cu glas apoplectic,
Dar fiare rapace
Se-nfruntă,dușmani
Pe viață și moarte,
Din văduve,orfani,
Cât mai mult să-si ia parte...
Noi strângem din pleoape
Asteptând să ne-ngroape.

S O N E T

Stau oștile cerești întraripate
Porunca de Arhanghel așteptând,
Planeta ce-a ieșit afară din rând
S-o facă-n pulberi, pe bună dreptate.
Poetul ieșe-n calea lor plângând,
Milă-mplorând, de încă se mai poate
Să se opreasă groasnicele roate,
Pedeapsa hotărâtă amânând.
Mă-ntreabă, la solie, -un înger:
- "Ce vorbă poți rosti să iert gorila,
Când stelele în ceruri lacrimi sănger?"
Atâta am rostit să-ntoarcă fila:
- "Si-Do-La-Sol-Fa-Mi" - "Destul, la țanc
Rostîși sonata-rugă a lui Franck."

F I L O L O G I E

Trec anii grei de-asuda conjugând
Atâtea verbe românesti ca să-mi uit jalea,
Oftez, bocesc, mă jelui, stropind calea
Cu-aprinsul gheizer ce-mi izvoară-n gând.

A Plângerii, -cine-a numit-o, -Valea
O îngrijesc neobosit plantând
Jilave versuri ca-ntr-un trist comând,
S-apară ca-ntr-un glob pur de cristal Ea.

Ci n-am putut să scot din ochii-mi orbi,
Din două peșteri, decât stalactite
De care-s agățăți lilieci și corbi
Ce-mi cronicăne doar "Nevermore, iubite!"
În van am încercat eu să conjug
Cu viersul românesc sinistrul jug.

S C R I S O A R E

Ce fac? Vrei, dragă, ca să-ți scriu?
În juru-mi e numai îmaculare,
Pustiul se întinde-deal de sare-,
Sub zero mult. Eu însuși sănăt tot viu.

Icebergul așteptând în cuget soare,
Versul meu congelat crapă-n târziu;
De-ar veni mesagerul cel sglobiu
Să-ntrebe dacă-mi trebui alinare.

Venit-ati! Însă cum? De France shimbăti
În oameni, mă rugăți de lacrimi plini
Să vă întorc la Pol, să înghețați,
Voiti ca să fiți iarăși pinguini?
Eliberați de omenești nevoi?
Atât vă rog: să mă primiți cu voi...

TELEFONUL AȘTEPTAT DE BEATRIX

Ce-i telefonul?Un cătel
Ce latră brusc la tine după gard...
Sări, întrebările te ard:
Cine va fi?Vre-o Ea,vre-un El?

Prieten,dușman?Groaznic leopard?
Din jungla vietii face-apel vre-un miel?
În dubiu stai și gânduri fel de fel
În inimă tresar.De-ar fi vre-un bard
Să-ți mângeie auzul cu-n ceuvânt
Mai dulce ca o muzică divină
În care instrumentele de vânt
Cu strunele-n întreceri se îmbină...

Dar, până să atingi tu receptorul,
Apelul stând, în lied compune-ți dorul.

BASKET-BALL

Ce mai fac, eu? Imi plivesc manile,
Zilnic cu cerneală mi le ud
Si pe biet Pegasul mi-l asud
Să colinde-n grabnic trap hârtiile,

Ca să-mi car recolta de vers crud,
S-implu la refuz apoi cutiile,
Scârțâind acut melancoliile
Care-n bâzâit mereu se-aud.

Orisicine va să recunoască
Munca ce o duc ca de Sisif,
Pân-ce policar și-arătător vor s-oștenească,
Inăltând sky-skreper-catastif.

Turnul prăbusit, bâzz, eu ajutor
Iți dau, amice, să-l reînalti cu spor.

P S A L M

Privesc în casa mea harababura
Hârtiilor ce-așteaptă-ncă nescrise,
Amestecate cu acelea zilnic scrise,
Cât pâlpâie încă hidrocarbura
In mintea-mi cu deteriorate vise.

In van mai bat în cugetări tambura,
Geneticele scheme stau îinchise,
Și neuronii-mi pică în abise,
A dispărut condeiului bravura.

Și rima deslânănată-n vers apare
Asemenea cu casa, cu-al meu creer,
Tânjind după un leac să le repare,
Neghină-n duhul meu să nu mai treer.
Sterilă rugăciunea mea să fie?
Revarsă, Doamne, blândă și alifie!

RUGĂ DE MULTĂMITĂ... SI DE CERERE

Arhanghele Mihai,fii lăudat!
Rugându-Te, la sărbătoarea Ta,
Să Te înduri păcatele-a-mi ierta,
În zori m-am trezit teafăr,vindecat...

Și-acuma,rogu-Te,(nu mă certă
Dacă-n drăznesc în cuget împăcat)-
Pe-ai mei prieteni Tu,neîntârziat,
Cu mila Ta de-aproape-a-i cerceta;
Să Te-ngerjești de cei ce mă răsfată,
Cum stau retras ca o moluscă-n scoică
Și-aștept ca ei,dintru a lor verdeată
Să-mi dea o dulce hrană,ca o doică.
Mai tineri ei,îmi sprijină azi treapta
Să sui când mă opresc sau îți uit fapta.

S O N E T

Modernă Paraschivă, -n gândul tău
Să fie un exemplu îți doresc,-
Inveacul nostru cam foarte lumesc-,
Alegerea-nțe ce-i bine și rău,

In așa fel și-n ceas sărbătoresc
Ca și-n minut de trudă și de greu,
Să poti afla noi limpeziri mereu
Din care flori ce cântă 'nalte cresc.

Astfel ca tu să fii aleasă floare
In ceasul cât mai larg al unei lumi
Din care să dispară tot ce doare;
Așa să fie, și n toate să te-ndrumi,
Paraschivită, ca să crești mai sus,
Ca viața pe Coloana lui Brâncuși.

— — — — —

D E C E N U M A I S O N E T E ?

Mai bune văz, urmez mai rele,
Din buze clefăi un vag spus,
Pe cât înaintez spre-apus
 Și hainele-mi se fac mai grele,
 Și versul meu, mai descompus,
 Pe mine cată să mă-nșele;
Vântul mi-ncurcă rupte vele,
 Și vițiilor zac supus.

Ca și ciupercile răsar
Din lacrimi rime siluite
Cu înțelesul prea neclar.
Primește-acest răspuns, tu, Tite,
De la un Pavel păcătos,
Bolnav de gânduri pân-la os.

1881
1887
94

Anton Rubinstein
Concert de pian
F. V. Beethoven

T.V. 4 ~~1881~~ 1881
Oct.

Chi va piano
Va sano
Chi va piano
Va lontano

Traducere în
română:
Cine canta la piano
mespe să răsărită
Cine mespe și nădej-
dă la lungă vîrstă

Adagioare =
aspre și cu grija
(degejalon. archivalexilului.ro)

C I N E L ; C I N E L ! E U ' S ... T A C I !

Re/La-Re-Fa-La-Re/La-Re-

Fa-La-Sol/Mi-Fa-Re-Mi/Do-Do-Re-Mi-Mi,

Câștigă-un premiu cela ce-ar numi

Ce-nseamnă aceasta și ce rost are?

D / A D F A D / A D F A G / ...dacă ai potrivi

Un fosnet auzi în strigare,

Copacul vieții în înăltare

In inime bine va vorovi.

Si încă-această ghicitoare

Mai vrea să știi-n ce timpan surd,

Al cui ciocanel bate vânt tare

Prin care îngeri din ceruri sburd...

Hai, spune, ce, cine și care

Fluier de fag cheamă mioare?

Deslegarea enigmei:

1.uicatsuE

2.ietafosoD

3.Biet nevohas

U N T A L I S M A N

O cruciulită sănt, de smalt, mic mărtisor,
Sotia unui muzician m-a ticluit,
La globul pământesc am locuit;
Fie-ți la săn un talisman cu spor!
Al minunestilor amic m-a dăruit
Ca să-ți ajute pasul călător,
Să-mpărtășești visuri la visător
In templul muzelor bine ticsit.
Primeste cu mine și fotografia
Periplului ce Tânăr, tata mare
L-a-nfăptuit, ca să-ți dea bucuria
Pe care a simtit-o el în preumblare
Prin țări europene. Deci, acum
Cu mine împreună, hai, la drum!

P I A N O S L A N G W A Y

A cânta la pian, argoul

Vrea-zice "doar a spăla rufe",

Dar răsturnând cuvinte bufte,

Pianul parcă-i lavaboul

La care-artistul moaie scufe

Storcând în perle false-ecoul

Din care să tâșnească noul,

Si să ne-ofere alese trufe.

Sau cum se leagănă la coasă,

La stânga... dreapta... tăind firul

In patru-a opta ca să iasă

Când uragane, când zefirul;

Sau la mașina de cusut

Să pedaleze-n mi și ut...

P A T E R A

Când maistrul bolonez modesta pastă—
Din care-s plăsmuită—a modelat-o
I-a fost mâna-n drumată de Erato,
Să-n scrie-n mine frumusețea castă

Pe care-o demonstrase însuși Plato.
Deci, cine mă câștigă, viață fastă
Să aibă dacă-n arta-iconoclastă
Lucirea-a nici un chip nu mi-a pătat-o.

Pateră-oglindă-ți sănt, cu sunet bland
Servește fructul gândurilor tale
Celor ce au auzul mult flămând

De sunet pur și nu de bacanale.
Eu, primul dintre numeroase premii
Scut am să-ți fiu asalturilor vremii.

P O R T R E T U L P R I E T E N U L U I

Există-un portret în Muzeul umanității
Cum rar se-ntâlnește, individualizat și sintetic,
Un chip ce respiră prin toti porii etic,
Efigie rar încorporată a urbanității.

Nu-i îngere bărbatul ce-l descriu poetic:
Drept, nedesmintit mesager al perenității,
Nu poți afla-n el stigmatele urii și răutății;
Pe buzele lui flutură-un zăbrunic ermetic,
Prin care prietenia transpare cu discreție,
Iubirea de oameni în om să o aprindă,
Pandant Mona-Lisei, ne fie-n tot lectie.
Priviți-l și puneti în față o oglindă,
Aici, și de pleacă, pe Terra, oriunde
El ^(e um) demn cavaler al Mesei Rotunde.

DE LA POET LA POET

Poete, printre sacrele obraze
Nu ești un rătăcit; în două cinuri,
Pe ambele slujesti cu limpezi vinuri
Din strugurii-ndulciți la sfinte raze.

Tu ai știut să tragi din aspre chinuri
Folosul hărăzit de Hipostaze
Aleșilor neîncetatei Paze
A stelei ce lucește în seninuri.

De aceea, eu, ca laic, gelozesc
Misiunea Ta-mpletită cu poezia,
Pe scara lui Ioan cum mă tărăsc

În timp ce Tu cinstești Filo-Sofia.
Ci, rogu-Te, nu vreau ~~ca~~ să-ți rănesc
Cu lauda-mi vestmântul îngeresc.

D E D I C A T I E
L A " R Ă Z B O I U L N E V Ă Z U T"

Voind să-l concurez pe Dante,
Prin trecerea de-a lumii praguri
Să ajung la Mierea strânsă-n faguri
Tot prin terzine elegante,

Am străbatut și oarbe ganguri
și am suiat abrupte pante;
Riscând ca mintile savante
să atâțe-ntunecate steaguri,

Vergiliu nefiindu-mi ghid.

Ci n-am fost singur, mă-nsotiră
Să trec cu bine-naltul zid

Aiei ce-acelaș Duh respiră;
Iar astăzi voi îmi stați aproape
Cinstind numele sfânt de-Aproape.

N O C T U R N E

I

Când ora e albastră în amurg
Măntorc cu grabă după o zi prea plină
La mine însumi, tainica sulfină
Să taie larma care învie în burg.

Să guste cerul gurii simplă cină,
Să aflu că sunt om nu demiurg,
Să uit că-n lumea noastră toate curg,
Să intru în extatica grădină.

Mă pregătesc să zbor iar printre stele
Și-n ochii mei lucește un înțeles.
Las clipa înviorată să mă spele
De toate ce-am făcut, de tot ce-am dres.

De-aș putea prinde ceasul fără naz,
Să sorb o bucurie din răgaz!

N O C T U R N E

II

Mă-ntreb în ceasul serii ce anume
A obosit în mine: minte, braț...
Incerc ca să desleg mai strânsul lat
Care m-adună la văzuta lume.

Scot dintre dinți zăbala și mă zbat...
Mi-e teamă, spaime vin fără de nume,
Telurice-ncep umbre să m-afume
În jurul meu ca demoni fără sat.

Din ochii mei orbiti de clipa amară
Nu vor să curgă lacrimi-limpeziri...
Și mintea strânsă melc se face, avară
În opintirea falselor gândiri,
Iar brațul meu inert cade ca măpt...
Iși cască gura iadul de dedesubt.

N O C T U R N E

III

Al treilea ceas strigă din străfunduri.
Prefir în minte vis, cuvânt și faptă,
Trăirea mea în zi o văz nedreaptă,
Confuzii în asalt vin rânduri-rânduri
Si vorba sparge în dinti boaba necoaptă;
Tantalic unda se retrage în prunduri.
Necrutător m-apasă plumb de gânduri,
Tot ce-am făcut în zi ~~asteaptă~~.

O,dacă ar fi pe lume alifie
Să dea tămăduire atâtore rane
Pe care eu, uitând de omenie,
Mi le-am deschis cu vre-o silabă vană
In sufletul meu propriu, neștiind
Că-n ceasul serii incendiar m-aprind.

N O C T U R N E

IV

Când împălitul ceas al oreii în gând se bate,
Cercând să afle a timpului măsură,
În suflet și în minte strânsa zgură
Tâșnește din uitare și mă zbate.

Dar mai rea ca nătarea, mai impură,
Zvâcnește neștiința, flori uscate,
Din cunoscut, necunoscut, să cate
O mărturie tristă și obscură.

N-am îndrăsnit, am spus, minte îngustă,
Am dovedit, tăgăduindu-mi vrerea,
Că sufletul meu adâncă lene gustă.
Ci neierat să fiu când și durerea,
Mintea ce-o vreau îscăsită,
și nesimțirea-mi, laudă împietrită.

N O C T U R N E

V

Dar ce nu poate isca închipuirea
De-atâtea insetări mai pintenită,
Absint peste absint, negătuitoră,
Arzând, ogură dorind nălucirea...

O, ceas al ispitiilor, ispită,
Mireasmă a cărnii, bogății, mărireia
Bucuriei, care drogați în mine firea
În nesfârșirea vietii istovită.

Îi pot, eu, tine piept? Fata morgana
Mă-nlăntuie cu miile-i de brată,
Îmi ling-e-n voluptăți buba și rana...
Nu simt nici încântare și nici grecă.
Cu șarpele cu ochi avid, imund,
În mlăştina cu nuferi mă scufund.

N O C T U R N E

VI

S-a lăsat întunericul în mine
Și miezul noptii adânc mă împresoară.
Nalț ochii mei spre sus, la stea ce zboară,
Ci inima mai neagră stă-n lumină.
O, cine poate poftele haine,
Oricât va să mă doară,
S-alunge dintre coaste, această cioară
Ce cronică-n cântări fără suspine?
Au nu-s pe lume pofte bune-blânde
Sau toate ciocârliile au pierit?
Au inimele n-ar mai fi flămânde
De porumbei în dulce gungurit?

Lumină lină, unde te-ai ascuns,
În care-adânc din meul nepătruns?

N E V R E D N I C E M E T A N I I

I . Pentru Luni...

Vin astăzi, Doamne, să mărturisesc
Că Molière pe mine mă pictează;
Printre atâți eroi comici de vază,
De-o viață-ntreagă, însuși mă găsesc.

Meschin, avar, nepunând gurii pază,
Mizantrop, ipocrit vrui să trăiesc,
Crezând cu ardoare-n traiul pământesc,
Uitând că să privesc la astelei rază.

Mai pot acum, când mi se scurge viață
Prin vinele secate de căldură,
Să-mi mai înnod cum se cuvine ată,
Să zic c-am apucat o clipă pură?
De mine însuși, Doamne, mi-ește silă,
Mai pot nădăjdui în Sfânta Milă?

2. Pentru Marti...

Marele Brit și el m-a zugrăvit
Incolăcit de duhul îndoielii.
Pornit s-ascult ispitele bârfelii,
Impins de Puck la joc neisprăvit.

Ca un actor urcând scara podelii
Am râgăit cuvinte iscusit,
De-aplauz m-am dorit viu răsplătit,
M-am afundat în apele cernelii.

Ca personajul care joacă un rol
M-am pomenit c-ureche de asin;
Ci-n piept rostogolind butoiul gol
M-am deșteptat din măsluitul vin.
De mine însumi, Doamne, mi-este silă,
Mai pot nădăjdui în Sfântă Milă?

3. Pentru Miercuri...

In van am încercat prin exorcisme
Să smulg din duhu-mi pe Karamazov,
Să-mi curăț și luxură și alcov
Cu-ale psihanalizei false clisme.

M-au sfătuit prieteni ca pe Iov
Să părăsesc amăgitoare schisme,
Și să descalț ale-aventurii cisme,
Și să renunț la desmățat libov.

Bătrâni au păcate mult mai multe
Decât mulți tineri cari și-azi există
Și cari vin la mine ca s-asulte,
Cum viața mea a fost o farsă tristă.
De mine însumi, Doamne, mi-este silă,
Mai pot nădăjdui în Sfânta Milă?

4.Pentru Joi...

Mi-am zis s-aștept precum se coc tomatele
 Și-am încercat să sbor ca falșii îngeri frânci,
Dar m-am isbit în cap de'nalte stânci.
 Am zdrăngănit apoi automatele,

Monezile-au secat însă de-atunci
 Și diamantul și-a-ntinat caratele.
Așa,ca hotii lui Ali Baba,păcatele
 Le-am terminat.Si-acum, pe brânci,

Încerc,ca un copil o nouă cale.
 "Nrana terestră" n-o găsesc nicicum,
Cu roșcove mi-stâmpăr gust și foale,
 Și-acuma pe Godot l-aștept în drum.
De mine însumi,Doamne, mi-este silă,
 Mai pot nădăjdui în Sfânta Milă?

5.Pentru Vineri...

Ca Robinson, pe insulă zvârlit
De valurile vremii, gust amară
Singurătate, gonit ca o fiară
Din ce-i lumesc; dar nu m-am pocăit;

Și-aștept mereu în mare să răsară
Vre-un Olandez prin aer rătăcit;
Scriu ziua ca-n răbojuri cu-un cuțit
Ce-n inimă l-intorc fără cruce.

Dar, când mă învățai ca vierme-n hrean,
Fără speranță și fără vre-un dor,
Iată, apare Vineri.Biet sărmăan,
M-ajută, parcă el mi-ar fi dator.
De mine însumi, Doamne, mi-este silă,
Mai pot nădăjdui în Sfânta Milă?

6.Pentru Sâmbătă...

Mi-aș astupa urechea, însă Moș Giuseppe
Din toate meridianele răsună,
Apele morții-n valuri toba tună;
Din iarbă,dintre sălcii și din stepe,

Pe Himalaia,Anzi,morții s-adună:
Ceva,ca o minune,se concepe...
O viață de erou poate-aș începe!
Ci mintea-mi se sucește mai nebună,

Gresalele mă trag tot înapoi,
Din inimă îmi taie orice mladă,
Când vine ziua mare de Apoi,
Să nu pot ca s-aduc buna dovardă...
De mine însuși,Doamne,mi-e este silă,
Mai pot nădăjdui în Sfânta Milă?

7.Pentru Duminică...

Se cântă Crezul.Credincioșii-n rugă,
Ingenunchiați în sacrele metanii,
Bătrâni,tineri,copii,și-amestec anii
Ca sub o nevăzută de-aripi glugă.

Mă-ntreb,fată de ei, dacă profanii
Genunchi ai mei nu vor afar' să fugă?
Ci-n inimă un viers smerit îndrugă
Psalmodiind clar ritmuri de jelanii.

Săfac și eu ca ei?Să-ngenunchiez?
Stă talpa-nțepenindu-se pe dale;
Nu pot pleca,străvechiul nostru Crez
Serafice deștaptă-n duh pedale.
De mine însumi,Doamne, mi-este silă,
Dar pot nădăjdui în Sfânta Milă!

C Â N T E C D E V E S E L I E

La voi, bună Mărie și-Alexandre,
Se-ntâmplă lucruri tainice și tandre.
Acelor ce surzesc lumeștii gemeri
Și se-nvălesc în gluga Sfintei Temeri,-
Departate de trufia de veac Proustic.
În turnul Babel, interiorul rustic
Respiră arta ce-o iubesc țărani,
Crestată de acea mâna ce-n strădanii
Apasă și pe-a plugurilor coarne
Și bine știe penelul să-l întoarne
În flori ce ne zâmbesc ca pe câmpie.
Icoanele-ntr-a horei teorie
Stau paveze pe murul cel hermetic
Să nu pătrundă vre un gând eretic,
Nici umbra cea lumească și amară
Nici diavoli ce crâncesc scrâșnind pe-afară,
Departate alungați de apostrofa
Ce le-o aruncă ferm Ava Cleopa.
În foisorul tău, chimist al Slavei,
Dizolvi în cuget clar sbucnirea lavei
Din frământatul veacului Vezuviu,
Primești întru al inimei impluviu
Doar roua de pe-aripa îngerească
A celui pus vieața să-ți păzească,
A ta și a lor tăi, cât stai în lume
Și chemi cu dor măntuitorul Nume.

Tu nu-ncepi cina,doctor din Apus,
Decât încinăciunea de o ai spus,
Și-n nava sfântă harnic marinar
Rostești tu Crezul apăsat și rar,
Și coborând în strâmta ta cabină
Rămâi părtaș la a Dragostei Cină.

Colinzi prin lume tot privind în zare,
Din când în când colacul de salvare
L-arunci vreunui duh ce se îneacă,
La Navă îl aduci ca să petreacă,
Schimbare ce-l preface în copil
Săpus lui Sofian sau Mihail,
Lui Benedict,lui Daniel chiar.Incă
Măria,soața ta,dreaptă româncă,
De vremi silită Martă ca să fie,
Nu poate-ntruneca să stea Marie,
Și totuși,pe cât poate, nu se lasă,
Chiar când gătește,-auzul ei e-n casă.

Copiii,lângă studiile varii,
Mai răsfoiesc și pentru-ascunșii carii;
Serban,el,prin Virgil mai scotocește,
Să afle-n vers însemn de tainic Pește,
Ileana la sonore voind plus
Tintește și la muntele din Sus.

* * *

Cum stam în seara-aceea,totî pe scaun,
(Și eu,Silene,vechi pocăit faun)-
Vorbind de psalmi,și mă-ntreb de ce oare
Cuvântul nu suise la cântare,

Cum stam în dulcea casei tale strană,
Un inger se isbi de acea Icoană
Ce numai tu și soața ta,din când
În când,atți auzit-o,rând pe rând;
O aripă de inger cântăret
Atinse tetracordul din păreți,
Și-am auzit,urechea nu ne minte,
Cu toți sonore,dulci acorduri sfinte.
Infiorați priviram către Rugul
Aprins ce-și revelase meșteșugul,
Cu voi cei doi,ceilalți în total cinci,
Am auzit un sunet de tilinici,
Un melos cu punctări de svon psaltiric,
Ce nu a fost un fenomen oniric,
Și iar,uimire peste-acea uimire,
Din nou ne cântă,Icoană și Psalmire.

* * *

Cinarăm.După felul,să zic,trei,
Sosi în casă și doamna Andrei.
Stă lângă Alexandru și Măria...
Icoana iar ne cântă psaltichia!
—"Să fie,poate dincolo de zid,
Vre o pendulă cu svoniri de lied?
—De ce nu bate ceasul decât rar,
Și doar din când în când fără amar?"
Să cercetăm?Icoană,hai,ne mustră!
O,Toma,fapta ta de mult ilustră
Mai bine-ar fi ca să ne rușineze:

Cine-auzi, la ce să cerceteze?
Crezură unii fără să audă.
Dar noi am auzit cântarea, rudă
Cu-acea uimire ce nu are seamăn,
Un sunet care-n lume n-are geamăn!

* * *

Și, ca divertisment, sosi un bard,
Măsoară înțeleptul Rudgard
Statura omenească prin mulți "dacă",
(Bogata rimă cât e de săracă):
—"De poți ca să înfrunți furtuni și mări,
Și, fără a riposta, laude-ocări,
De poți la toate sta mai neclătit,
Tu vietii tale bine i-ai plătit!"
—"Eu, singur, nu pot face toate-aceste
Anglosaxone prea dibace teste,
(Rosteste Alexandru) fără Domnul
Hristos, nici veghea vine și nici somnul."
Și ne-ai citit ce-ai scris, încet și-atent,
Un vers pentru Dreptate Testament:
—"Voiesc să fiu și-n veac voi să rămân
Așa cum e numitul Om român,
Mă lepăd de-orice magnifică doxă,
Stând credincios în Nava Ortodoxă."
Ne-ncheie seara chiar Sfântul Vasile,
Și pigulim din magistrale file
Melodica luminii explicare:

Principala

Veniti in biserica de
praznuire saluza din
pe Kuvioasa PARASCHIVA,
(zicin') lauda EP. IVATU.

Paraschiva

KUVIOASA

Drepturi rezervate
Site Salta.ro
de la Mirela
Neamtu / P.T.
1889

D.M.
29 decembrie
1981

„Dilectindu-mă astăndată pînă în domine, și nu
căută să mă opre, și nu au cîntat rufăciunea mea...”

Cu zece coarde, în înfiorare
Psaltirea sufletului ia mereu de Sus
Un sunet luminos de la Iisus-
Poruncile de sus ca zece chei
Stea dreptei lăudări unic temei!

* * *

Asemeni a fost seara de ianuar,
În douăzeci, înscrise-n anuar,
Când pomenim pe Sfânt Euthimie,
Al cărui înțeles "Veselii" e...
Aceasta ne cântă în seară lemnul
Turnând în duhul nostru untelemnul
Sonor al Mântuirei, prea Sfânt Mir.
Mărie Alexandre, vă admir!

* * *

~~REZUMAT~~
Păt ca să cânte mii de-acordeoane,
Orchestre-ntregi cu sunete oceane,
Să nu vom încerca acea simțire
Care-i urzită din dreapta-uimire!

C_A_N_T_A_R_E_A_T_R_E_P_T_E_L_O_R

Treapta I: ARGUMENT

Din peșteră ieșind, dințu necaz,
Prăpastia măreață nu m-absoarbă,
Privirea s-o înalt din umbra oarbă,
Ferindu-mi bine pasul să nu caz.

Lumina|ochiul meu hulpav s-o soarbă,
S-anin, ca aripi la al meu grumaz,
Harfa sunând melodicul sfânt baz,
Și cu ulei ungând hirsuta barbă,
Să-nfrunt fără de teamă eternul ger,
Și, începând suisul către creste,
S-ating, cu mâna mea, Steaua din Cer
Ce luminează peste Evereste.

Acolo Mântuirea Lumii-așteaptă
În stâncă să scobesc treaptă cu treaptă.

Treapta II :MUNTELE ȘI PRĂPASTIA AJUTĂ

Cum să-ntăleg năcazul care-mi rupe
și mintea mea și inima în două,
Dacă n-ai picura în ele rouă,
Sudând Tu, bland, clivajul ce-ntrerupe
Fluxul Duhovnicesc ce-l reversi nouă,
Lipind sfărâmătura Sfintei Cupe,
Reșlefuind a gândurilor lupe
Ca s oglindesc în suflet Lumea Nouă.

În mine ai zidit Tu și Sfântul Munte,
Ca și abisul ce-n mine se cască,
Tu îmi întinzi cu Mâna Ta o punte,
Tu poruncești hiarei să mă ferească.
Prăpastia și muntele mi-ajută,
Spre Bine calea mea s-o fac bătută.

Treapta III : ÎNIMA DUPLICITĂȚII

Când veselia pe-alții fi inundă
Să meargă să se-nchine-n Casa Sfântă,
Piciorul meu în piedică se-mplântă,
Mă-ndeamnă să privesc la falsa undă,
S-aplaud la vedetele ce cântă
Cu iz lumesc duhul să mi-l pătrundă
Să hotărîrea mie să-mi ascundă
În negura ce mintea mi-o descântă.
Putea-voi ca să capăt nu iertare,
Ci Mîla să mă curete de tină
Dându-mi canon pe merit, și iertare?
O, de-aș putea să uit zăluda-mi vină...
Cum am putut să uit din ce vâscos
Necaz de Ingeri Buni fost-am eu scos?

Treapta IV : MINUNATA COINCIDENTĂ

Cutremurat-ai trepte, și-acuma
Depart de odihnă dar aproape
De Tine, Doamne, ca să nu mă-ngroape,
Ochii-i ridic spre cer, tina și spuma
Păcatelor să-mi speli în sfinte ape,
Gândind că Mila Ta care mi-e muma
Nu-mi va mai număra relelor suma,
Din dărâmare venind să mă scape.
Rogu-Te, Doamne, bine primește
O rugă neîntreruptă din exil;
Văzui că în necaz mult îmi priește
Pedeapsa amintindu-mi că-s copil,
Căci Tu îmi dai fără-ncetare hrana
Și-mi învălești în Sfinte Fașe rana.

Treapta V :RĂSPUNS LA CHEMAREA INTÂRZIATĂ

Epistola postumă-mi sare-n minte,
Scrisă spre-a risipi neduneriri
Ce-s înnăscute omenestii firi,
De-un pristăvit prea harnic Sfânt Părinte.
El mă-mbiase pentru convorbiri
De lucruri petrecute înainte,
Ci pâcla care-nconjura trista mea minte,
Tot amânase-a noastre întâlniri.
S-a dus spre viață vecinică Alesul,
Ci-n urma lui rămase edificiul
Ce-l înăltase el spre înțelesul
Pe care-l dăruiește Sacrificiul.
Și astăzi vin să spun ce rău îmi pare
De-a nu fi ascultat blânda-i chemare.

Treapta VI : CURSELE LENII

Si iată-mă! Sânt vierme care-n hrean
I și duce viața mulcom liniștită,
Fără de alte rele și ispită,
Retras dintr-o al zilelor ocean;
La ce să mai fiu om, de-o dulce pită
Să fiu mereu tentat, când totu-i van,
N-am stofă de erou, nici de tiran,
Să-nfrunt suisul care mă invită.
Mai bine mă-mpăpuș eu în mătasă
Decât să năzuiesc prea temerar
Spre Muntele pe care-i Sfânta Casă,
Să laud pe-anonimul ei zidar...
Vai mie! Mi-a pierit din duh avântul
Ce l-a sădit în mine Sfânt Cuvântul.

Treapta VII : DIN CAPTIVITATE

Nu-i rea captivitatea:bună treaptă,
Dacă gândesc ca să ies din robie
Nu ca transfug,ci către bucurie
Voi folosi în piept suirea dreaptă.
Captivitatea sufletească de-mă-mbie,
Greșeli,păcate,vicii când m-așteaptă,
Cum lenea crește reaua bubă coaptă,
Să știu că mântuirea nu-ntârzie;
Mai sus,deci,să tac panta ce urcă,
Să mă feresc de-odihnă și repaos,
Să lupt contra a tot ce las mă spurcă,
Să nu alunec iar spre căscat haos.
Să-nalt spre Ceruri,deci,recunoștiința,
La bine și la rău cinstind Ființa.

Treapta VIII : A SCĂRISOAREI MOTILOR

Cu stânga Getul apăsând pe plug,-
In dreapta-i strângând bine sfânta armă,
Ştiind că fără zeu lumea se darmă,
Si stelele năuce-şi ies din crug,-
Stă pregătit la avietii alarmă,-
Necunoscând, ca altii, Aprinsul Rug,
Nici încăpătanări care distrug,
Nici falsele-ncântări cu dulce larmă.

Astfel Cântarea Treptelor la noi
Cuvine-se ca să o proslăvesc,
Să nu uităm pe acei străbuni eroi
Ce-n sufletele noastre-ncă trăiesc;
Vrednici de psalmi să proclaimăm pe geti,
Ca ei s-anihilăm falșii profetii.

Treapta IX: PRIVIND ÎNDĂRĂT

Trecui de jumătatea scării, și ce văd?
Prăpastii jos, haose cu guri căscate,
Nefericite fericiri pe lume date
Să mă convingă de-al relelor prăpăd.
Să urc ezit, ce fapte duc în spate?
Ci cad dacă o clipă eu mai săd;
Spre culme, dacă vreau să mai revăd
A fericirii-n lipsă de păcate.
Rucsacul meu prea plin cu-agoniseală
Să-l svârl în hău acuma se cuvîne,
Mărturisind multipla mea greșală,
Să șteargă Raza toate-a mele vine.
Piciorul ferm, cu îndrăsneală urce,
In dubiul cartesian să nu se-ncurce.

Treapta X: PRIN VALUL VREMII

Dușmanii dacă-mi ară pe spinare,
Să-ntreb străbunii cum au dovedit,
Cum au urcat în mine neclătit
Avântul, necăzând în desperare?
Voind, și Neamul, și Turnul zidit,-
Cu-atâtea lupte fără încetare,-
Pe mine să mă nască bun și tare,
Să înțeleg cât de mult m-au iubit.
Da, treaptă sănt pe scara străduinței
Strămoșilor mei multimilenară,
Crezând în vîrtoșenia seminței.
Și ce-i dacă spinarea azi mi-o ară
Dușmanii cei vicleni? Nu voi uita
Că ați plătit cu sânge viața mea.

Treapta XI : DE PROFUNDIS

Bătrânul drum fără de pulbere
Mi-a prins în sloiuri arca mea semeață,
Gata să-mi frângă rugăciunea-n gheață,
Să mi-o scufunde-n unda tulbure.

Spre Tine, Doamne, strig, Tu mă învață
Tonajul făr-de legii să se spulbere,
Să limpezesc în neîncepute ciubere
Apa cea vie. Ci vidra mă-nhată,
Abisul de abis este avid,
Păcatul meu alte greseli atrage,
Ce-n mi de pohte inima-mi divid.

Grăbește dar epava mea a-o-trage
La portul liniștirii părintești,
Prin pocăintă să mă întărești.

Treapta XII : PAULLUS

Ce-i gloria? De-i laudă de sine,
Cerând prelungi urale, decorații,
Pe scut ca să mă poarte toți confratii,
În pene să mă umflu - să fi rușine.
Ci, de-am urmat eu calea-naltei grații,
Trebuie să proclam cum se cuvine
Că Sfântul lemn își crește ram în mine,-
Ca un copil, și fără perorații
Să fac mărturisirea glorioasă:
Pe scările lumestii de-am fost poftit
Ales-am treapta cu un grad mai joasă,
De Muza modestiei însotit
Ca titlu am dorit să mi se spună
Paul Sterian în care Pavel tună.

Treapta XIII :ARGHIR ȘI ANADAM

Fi-voi și bland și generos în viață,
Mi-am zis din tinerețe hotărît,
Nu fi om întâlnit să-l fi urît,
Puterea de-a izbi mi-a făcut greată,
Și tandru să mă port, chiar de-s târît
În vre-o capcană spartă de-altii-n ghiată.
De-a fost așa cum inima mă-nvăță
Să-mi fie datoria doar atât?
Nu-ncurajai astfel pe toți tiranii?
Blandetea nu gonește asuprirea,
Doar brațul poate apăra pe toți sărmanii...
Gresii neotelindu-mi slaba fire,
Iubirii am rămas mereu dator,
Căci n-am fost bland, ci doar nepăsător.

Treaptă XIV : PASTORUL MIORITIC

In tălmăcirea-i Dosoftei-Barila
A întocmit Turn de Frăție
Pentru întreaga Rumânie,
Gândind că e mai mare mila
Să vezi cum mor în vitejie
Să-ncearcă a uni cu sila
Ce doar a Domnului Copila
Iubirii poate să reînvie.
Prin mioritica diată
El ne lăsă limbă de moarte:
Să-i fie pulbera-ngropată
Acolo unde-i scris în Carte
Că se cuvine a lui Treaptă
La care îngerii l-asteaptă.

Treapta XV

În haine-alese înduminicat
Când clopotul vestește ziua sfântă,
Merg să ascult din strană cei ce cântă
În glasul bizantin întraripat.
Uitând de orice gând ce mă frământă,
Mă rog adânc și simt că sănt iertat.
Ci zilele în horă iar m-au luat,
Cu mine însumi iarăși sănt în tărântă;
Se surpă-a sărbătorii bucurie.
Cine îmi poate spune ce să-ncerc
Spre-a prelungi acea euforie,
Să rup în mine viciosul cerc
~~ÎN VÎNTELE VÎNTELE VÎNTELE VÎNTELE~~
În care discordanțele se luptă?
Stiu bine: rugăciunea neîntreruptă.

